

145 ani de la proclamarea Independenței României

Cetatea Cavalerilor

Fondator: Col. r. Dr. Constantin Meșinău
Editor: Asociația Națională a Cavalerilor de Clio
Editura Tipo MC, Oradea - 2020

Cartea Mea e și a Ta!

ISSN 2734-6889

ISSN-L 2734 -688

ARGUS PRINTRE SCRITORII - SCURT INTERVIU CU GEORGE ROCA REDACTOR ȘEF ADJUNCT AL REVISTEI (UZPR) „CETATEA LUI BUCUR”

Elisabeta IOSIF

1. PENTRU CE SCRIEȚI?

George ROCA: Pentru ce scriu? Scriu pentru ca îmi place să mă exprim, să mă exteriorizez, să împărtășesc cu cei din jur crezul, ideile sau sentimentele mele. Deseori explodez... în urma acumulării a prea multor date/informații pe care doresc să le prezint și altora. Alteori trec săptămâni în șir și tac... fără să scriu nimic. Cum tot se zice că „Vorba lungă e sărăcia omului” prefer să îi „supăr” în scris... pe cititori!!! Încerc deci să mă supun apoftegmei „Verba Volant, Scripta Manent”. Care e părerea dumneavoastră!?

Scriu despre ceea ce cunosc și știu! Cultiv idei și prezint cititorului fapte care mă frământă și pe mine, fapte care mă fac să îmi pun întrebări, sau fapte care îmi prezintă un interes deosebit. Dar nu zic că nu am și hobby-uri, plăceri sau bucurii care aș dori să le exprim în scris. Fiind departe de România, nu mă pot implica întru totul în șabloanele clasice, contemporane, sau la modă...

În scris caut să mă supun unor reguli învățate cu timpul, să fiu corect, sobru, dar binevoitor - optimist - să am un echilibru în prezentarea faptelor, să mă informez cât mai bine consultând cât mai multe izvoare bibliografice, să nu intru în polemici (nici chiar politice! Sic!), să nu devin monoton. Să scriu lucrări diferite ca tematică, ca stil și ca producție literară. Caut să fiu patriot, dar nu extremist, să promovez limba română, dar să nu marginalizez cultura altor popoare. Doresc să îmi influențez cititorul în a gândi benefic, prezentându-i lucrări care îl liniștesc, îl bucură și îl fac cointerestat.

2. PENTRU CINE SCRIEȚI?

George ROCA: Pentru cine scriu? Pentru mine în primul rând! Sunt puțin narcisit când e vorba de scris! De scrisul meu, desigur! Îmi place să îmi citesc și recitesc lucrarea, să o admir, să o critic, să o cresc ca pe un copil drag și abia apoi să o prezint cititorilor mei. Aștept reacțiile acestora... Și astfel simt că trăiesc, că pot să comunic cu lumea, că pot să fac cunoscut ceea ce gândesc, că pot să fac ceva util pentru

145 ani de la proclamarea Independenței României

oameni. Scrierea literară presupune un meșteșug al cuvintelor, care se bazează nu numai pe talent ci și pe studiu. Și apoi, imboldul de a mai scrie, de a mai produce literatură, ți-l dă și bucuria publicării produțiilor personale, bucuria de a-ți face cunoscute ideile și simțămintele și bucuria creată de aprecierile cititorilor. Iubesc oamenii care scriu, îmi place să îi încurajez să producă literatură și să îi promovez la publicațiile cu care colaborez. Punct!

3. CREDEȚI ÎN CEEA CE SCRIEȚI?

George ROCA: Desigur că eu cred! E ușor a scrie versuri, când nimic nu ai a spune! Deci de vorbe goale e plină sarsanaua, mai ales cea politică. Scriitorii trebuie să creadă în ceea ce scriu, numai așa își vor convinge cititorii. Cu fapte reale și corecte! Caut să practic sobrietatea și buna-cuviință, dar și parodia și ghidușismul. Sunt influențat totuși de realism, de modernism, dar cel mai bine mă definesc printr-o apartenență la mișcarea naivo-optimistă (există oare?), mișcare ai cărei membri în relația cu lumea înconjurătoare încearcă să vadă întotdeauna jumătatea plină a paharului!

Pentru a ne perfecționa „uneltele scrisului” este nevoie de a se ține seama de mai multe reguli. Să citim cât mai mult, să învățăm de la alții - cu precădere de la specialiști ai scrisului -, să comparăm, să analizăm, să ne perfecționăm stilul și vocabularul limbii în care ne exprimăm. Aș putea zice că am învățat mai multă limbă și literatură română în cei 36 de ani de când sunt în Australia decât am acumulat pe parcursul anilor de școală din România. Acolo era o necesitate, aici o fac din plăcere!

Articol apărut și în Bumerang, consemnat de **Elisabeta IOSIF, București-Sydney, 2018-2022**

Elisabeta IOSIF - TĂCEREA IUBIRII

Azi am descoperit
tăcerea iubirii.
Tu ai fost întotdeauna
Cu mine. Cuvânt și necuvânt
Umbra lor și umbra ei
Luminând penumbra mea...
Tăcerea cu silabele nerostite
Rămase fără zi
Ascunse-n noaptea albă...
De-abia atunci s-a topit
Dragostea-n culoare
Prin sunetul albastrului
De Voroneț, zămisind Biblia

Liviu Lăzărescu - Fecioara cu pruncul